

piac részére. Az újabb bizottság, mint értesülünk, júliusban utazik Bécsbe.

A pénzügyi helyzet szanálásával van kapcsolatban a fehérhátú bankjegyek föltülbélyegzése is. Ismeretes, hogy rendelet jelent meg a fehérhátú bankjegyek beszoigáltatásáról és lebélyegzéséről. Vasárnap egy hete kezdődött a bankjegyek beszoigáltatása, amely hétfő estig tartott. A lebélyegzett bankjegyek nagyrészt már visszajuttatták a tulajdonosoknak. A szegedi állampénztárban szombaton kezdték a visszafizetést. Hétfőn már igen kevesen jelentkeztek. A pénzügyigazgatónál e közérdekű ügyben tájékozódást kívántunk szerezni olvasóink számára, azonban a pénzügyigazgató — nagy elfoglaltságára való hivatkozással — nem

volt hajlandó felvilágosítással szolgálni a *Dél-magyarország* munkatársának.

A bankjegyek lebélyegzésével egyébként foglalkoztak a hétfői tanácsülésen is. Elhatározták, hogy a már lebélyegzett fehérhátú bankjegyeket július 3-ig be kell szolgálatni a kijelölt pénzintézetekhez. Az újabb beszoigáltatásnak az a célja, hogy a fehérhátú bankjegyeket teljesen kivonják a forgalomból. A beszoigáltatónak az elismervény ellenében át kell adni teljes címét, feltüntetve a beszoigáltatott bankjegyek sorszámaival. A fehérhátú 200 és 25 koronás bankjegyeket ki fogják cserélni kék pénzre. A város ezeken kívül harmincmillió kölcsön fölvételével akar segíteni a nehéz pénzügyi állapotokon.

Beszélgetés gróf Teleki Pál külügyminiszterrel.

(S. T.) A szegedi törvényszék palotája előtt már ötödik hete fegyveres őrség áll egész napon át. A katonai őrség szabályosan váltogatja egymást, délből és este hét órakor a kürtös elfújja a hagyományos imára hívást, el-elhangzik a generálmars. Mindenki tudja, hogy gróf Károlyi Gyula kormánya helyezkedett el az épületben, amely a maga céljának, törvényszéknek sem volt valami tágas, egészen a forradalomig. Most, mintha kifáradt volna a pörlekedő kedv, amely pedig elég eleven volt mindig az ezeréves Magyarországon és a pörkedvelésben is nagyon magyar Szegeden. Háborúban, forradalomban talán kifáradtak már nálunk az emberek. Ma nem nagyon sok pörben ítélnének a szegedi bírák. A törvényszéki épületben kényelmesen elfér a kormány, amelynek különben sem nagy a hivatalos apparátusa.

Bejutni az épületbe sem egészen könnyű. Az őrség parancsnoka, egy főhadnagy, hiteles személyigazolást, lehetőleg arcképes igazolványt kér a belépőtől. Ezután kiállít egy másik igazolványt, amelynek birtokában tovább lehet menni.

Az első emeleten és a földszinten, nagyon szerény hivatalokban vannak a minisztériumok. A törvényszéki elnök volt hivatalos helyiségeiben működik a miniszterelnökség és a miniszterelnökségi sajtóiroda. Kisebbségi bíróságok hivatalokban, néhány szobában helyezték el a külügyminisztériumot, amelynek gróf Teleki Pál, a hadügyminisztériumot, amelynek Horváth Miklós ellentengernagy, a pénzügyminisztériumot, amelynek báró Solyomossy Lajos, a kereskedelemügyi minisztériumot, amelynek dr. Varjassy Lajos, a földmívelésügyit, amelynek Kintzig János, a vallás- és közoktatásügyit, amelynek Kelemen Béla és a közéleti minisztériumot, amelynek dr. Hemmen János áll az élén.

A minisztériumokban egész napon át már is igen sok kérelmező és panaszos fordul meg. E megrohanás ellen már is rendeletet adott ki a kormány. Állami és megyei tisztviselők, tanárok, tanulók, jegyzők illetményeik kiutalását, vagy a meg nem szállott területen való alkal-

mazásukat kérik. A rendelet, vagy helyesebben a minisztertanács határozata ezzel a megokolással utasítja el az ilyen panaszosokat vagy kérelmezőket: „Mint-hogy a magyar kormány jelenleg csak szűk határok közt gyakorolhatja a kormányhatalmat, teljes lehetetlenség, hogy a megszállott országok tisztviselőinek itt alkalmazást adjon. Ugyancsak lehetetlenség azon igen csekély pénzkészletből, mely fölött a kormány rendelkezik, az ország megszállott részeiben eddig működő tisztviselők illetményeit folyósítani.”

A miniszterelnökségen dr. Eckhard osztályfőnök ad tájékoztatást. A miniszterelnök ur — mondotta — ma délután nem fogad. A külügyminiszter ur igen. A kérdéseket, amelyekre fölvilágosítást kíván, legjobb följegyezni.

Ez meg is történt, mikor egy aradi ismert kartárs, aki a sajtóirodát vezeti, megérkezik.

A leírt néhány kérdésre — úgy mondják — írásban adja meg a külügyminiszter a feleletet. Hosszasabban kellett várakozni, de aztán személyesen válaszolt a miniszter. Általánosságban azt felelte, hogy a kérdésekben egy sincs, amelyre határozott választ lehetne adni. A kérdések közül az érdekelt volna bennünket leginkább, hogy, milyen a kormány viszonya az ántánthoz. A miniszter őszintén beszélt.

— A kérdés feszegetése — mondotta — igazán nem célravezető s határozott választ nem adhat rá, különben sem volt tagja még a kormánynak, mikor az megalakult.

Megkérdeztük, igaz-e az a Szegeden elterjedt hír, hogy a németek megtagadták a béke aláírását, mielőtt még a terminus lejárt volna.

— Ez sem lényeges kérdés mireánk — mondotta a miniszter. Én is csak arról értesültem, hogy a béke delegátusok elhagyták Páris, a békeszerződés aláírása nélkül. De ez még nem jelenti a tárgyalások végleges megszakítását. Pozitívumot mondani természetesen teljes lehetetlenség. Még kevésbé lehet pozi-

tív választ adni erre a kérdésre itt s — ezzel az írásra mutatott — hogy várhatjuk-e a mi békénket ebben az évben, vagy arra a kérdésre, hogy a megszállott területnek legalább részeit visszaadják-e nekünk a megszállók. Én bízom abban, hogy igen. Hiszen tiszta magyar területek is vannak megszállás alatt.

— Legyünk türelemmel és bizalommal — ezt kellene megírni — s szokjunk le már legnagyobb hibánkról, az egyenlenségről. Aztán meg még egyet: támaszkodjunk a magunk erejére, ne németre, angolra, japánra.

— Nagyon gyöngé most a mi erőnk, vetettük közbe.

— Nem is éppen mostról szólok. Ötven éves bűnök, öt éves háborút nem lehet két hét alatt jóvátenni. A jövőről beszélek, mert van jövőnk is!

A minisztert ekkor valami sürgős megbeszélésre hívták s az intervjú véget ért.

Szeged liszttel való ellátása.

— Huszonhét vagon érkezett a kikindai malomból. —

(Saját tudósítónktól.) Lisztet most még elég bőven lehet kapni Szegeden, igaz, hogy méregdrágán. De gondot ad a hatóságnak, vajjon meddig tart még a lakosság elláthatása ezzel a mindennél fontosabb élelmicikkel? A polgármester szerint lesz készletünk szeptemberig, azontúl is megélünk majd valahogy.

A Nagyikindáról vásárolt gabonának egy része megérkezett s lassankint majd csak ide lehet szállítani az egészet. A város 110 vagon gabonát vásárolt, hosszú utánjárással. Ismeretes, mennyit kellett utazni Nagybecskerekre, Kikindára, Ujvidékre, aztán Belgrádba, hogy a szerb kormány engedélyt megszerezhesse a városi hatóság a kikindai gabona megvásárlására és szállítására. Az engedélyt végre sok tanácskozás után a szerb kormány megadta, de a vásárlás főfeltétele volt, hogy a fizetést frankokban teljesítsük. A gabona ára öt millió korona, ennyiért kellett volna frankot szerezni. Meg is kísérelte a hatóság, de a próbálkozás eredménytelen maradt. Végre mégis csak megtörtént az egyezés. A városért kezességet vállalt az élelmezési ántánt-misszió, azonkívül jelzálogul hat millió korona értékű pénztárjegyet kellett lekötöni. Ennek beszerzéseért egy százalékos jutalékot fizetett a város a helyi pénzintézeteknek.

A gabona métermázsáját 450 koronával fizetjük a kikindai malomnak. Ehhez kell számítani a pénztárjegyek beszerzéséért járó egy percentet, a 4 százalékos kamatot, azután a szállítási költséget és az őrlési díjat. Alaposan meg kell hát fizetnünk azt a gabonát, amit a múlt évben még magyar Bánát termelt. Egyébként a kicsinyben való eladásnál most is 6 korona — 6 korona 40 fillér a kenyérliszt kilója, 9 korona 20 fillér — 10 korona a nullás liszté. Ennyi lesz körülbelül a kikindai liszt ára is.

A nagyikindai malomban vásárolt gabonából eddig 27 vagon érkezett Szegedre. Tíz vagon a vasutas sztrájk miatt Szőregen rekedt. Az egész megvásárolt 110 vagon készletet leszállítják, de persze nem tudhatjuk, mennyi idő alatt. A közéleti minisztérium hivatal valószínűleg fog még ezenkívül is gabonát vásárolni, ha csak lehetséges. Arra nem igen számíthatunk, hogy a városnak a környékbeli terméskből is juttatnak. Már pedig a most következő télre gabonával, tüzelővel, amennyire csak a városból telik, föl kell készülnünk. Az inség soha még olyan ijesztően nem fenyegetett bennünket, mint most.

Győződjön meg,

hogy a legjobb szivarkahüvelyek, levélpapírok és legszebb képes levelezőlapok csakis a MÉDI SPECIALITE hygienique szivarkahüvely főraktárában Szeged, Jókai-utca 11. szám alatt kaphatók.

Telefon-szám 15-20.

✱

Eladás úgy nagyban, valamint kicsinyben.

✱

Francia-magyar szótárak is kaphatók.